

Det vil sige, at for at sikre, når sagerne går videre, når man vil rejse påtale i sagerne, at alle sager behandles nogenlunde ensartet i påtalspørgsmål, er SØK, Den Særlige Statsadvokatur for Økonomisk Kriminalitet, en koordinator, men selve ansvaret for at træffe afgørelser om, hvorvidt der skal rejses påtale, ligger stadig væk hos den lokale anklagemyndighed.

Frank Aaen (EL):

Hvis så den lokale anklagemyndigheds afgørelse bliver påklaget, hvem afgør så den klage?

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil spørge justitsministeren, om det er muligt blot med et meget, meget forsigtigt skøn at angive, hvor mange ressourcer og hvor mange timer man inden for det sidste år har anvendt i politimesterembederne, dvs. politifolk og jurister, i statsadvokaturene, herunder SØK, hos Rigsadvokaten, og i Justitsministeriets departement for at være i stand til at besvare spørgsmål fra hr. Aaens side i det felttog, som han har indledt.

Jeg ved naturligvis, at det er utrolig vanskeligt at svare på spørgsmålet, men det kunne egentlig være interessant at vide, for de ressourcer kunne vel have været anvendt til netop at opklare økonomisk kriminalitet.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først til hr. Frank Aaen: Hvis sagerne påklages på grund af den specielle omstændighed, som vi har gennemgået tidligere omkring Rigsadvokaturen og rigsadvokaten, så er det altså Statsadvokaten for Fyn m.v. – som det hedder – som er rekursinstans. Det er her, sagerne afgøres, hvis de påklages til anden instans.

Til hr. Jensby: Vi har af gode grunde ikke et taxametersystem i Justitsministeriet, hvor vi sidder og opgør timeforbruget på enkelte medlemmer i Folketinget.

Frank Aaen (EL):

Først til hr. Jensby: Hvis der er så store bekymringer for mængden af spørgsmål, så kender jeg et par partikammerater til hr. Jensby, som det måske i højere grad var på sin plads at lave en undersøgelse af.

Ellers vil jeg afsluttende spørge: Henning Fode, rigsadvokaten, erklærede sig inhabil på grund af én sag – altså den sag, vi taler om i dag – og det giver mig anledning til at spørge, om den samme vurdering gør sig gældende, hvis andre inden for Stadsadvokaturen har en tilsvarende tæt forbindelse til en selskabstømersag. Vil vedkommende så også straks erklære sig generelt inhabil?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Nu skal man passe på ikke at komme med for håndfaste juridiske fortolkninger om habilitetspørgsmål alene af den grund, at man ikke kender det konkrete spørgsmåls indhold. For at man kan give en vurdering, kræver det, at man har en konkret sag foran sig. Men det er klart, at i det her tilfælde er det rigsadvokaten selv, der har erklæret sig inhabil, og det erklærede jeg mig indforstået med, da det skete.

Jeg synes i øvrigt, at vi har en god praksis i Danmark – specielt hos anklagemyndighed og domstole. Der er en meget, meget fin og flot egenadministration og forvaltning af habilitetspørgsmål. Det er jeg selvstændigt tilfreds med.

Frank Aaen (EL):

Jeg er selvfølgelig også tilfreds med, at rigsadvokaten erklærer sig inhabil på grund af en sag. Det er nemlig selvfølgelig sådan, at har man en personlig interesse i én sags udfald, så kan man ikke se bort fra det, når man vurderer andre sager, og derfor erklærede rigsadvokaten sig ikke kun inhabil i broderens sag – for at være direkte – men generelt inhabil.

Derfor vil jeg gerne spørge justitsministeren, om andre statsadvokater har draget tilsvarende konklusion: at inhabilitet i én selskabstømersag betyder generel inhabilitet i selskabstømersager.

Justitsministeren (Frank Jensen):

I den konkrete sagskompleks omkring selskabstømmersager har jeg ikke kendskab til, at der er nogen statsadvokat, der har erklæret sig inhabil, altså ud over rigsadvokaten, i samlede sagskomplekser vedrørende selskabstømning. Det er jeg ikke vidende om.

Hermed sluttede spørgsmålet.